

Josep Maria Francès

Josep Maria Francès i Ladrón de Cegama (Lleida, 1891 – Ciutat de Mèxic, 1966) va ser un cas a part en el panorama literari català previ a la caiguda de la República.

Tot i el reconeixement que va rebre per la lletra de la sardana *El saltiró de la cardina* (1914) i pels seus articles a *La Humanitat* (1931-1939), la seva activitat periodística i literària no va permetre mai que abandonés la feina al comerç.

Va ser, doncs, en hores perdudes que va escriure la seva obra, flirtejant amb la literatura de gènere, sovint de manera pionera. *La rossa de mal pèl* és la primera d'una sèrie de novel·les reeixides i impactants, i ara —per primera vegada des del 1930— es podrà tornar a llegir.

La rossa de mal pèl

«Escriba otra novela menos cargada de especias y yo le prometo editarla...» Amb aquests mots Puig i Ferrer rebutjava publicar aquesta «novel·la de mals costums», retrat viu dels baixos fons de la Barcelona de l'any 1910, en especial del Districte Cinquè. Lloada per Rafael Tasis com una de les primeres obres de qualitat —amb la *Vida privada* de Sagarra— d'ocupar-se dels barris innobles de la ciutat, aquest debut novel·lístic de Josep Maria Francès va ser rebut amb recel per alguns, que li retreien els «quadres atrevits i irreal» i unes «innecessàries faltes al bon gust». Però justament això és el que dota aquest llibre singular d'un sabor que el lector contemporani, sens dubte, sabrà apreciar.

Presentació del llibre *La rossa de mal pèl*

Josep Maria Francès

i concert de cuplets i àries d'òpera que surten a la novel·la

Divendres 8 de març de 2019, a les 20.30 h

Sala de Llevant - Biblioteca de Catalunya
(Carrer de l'Hospital, 56 - Barcelona)

Eulàlia Ara i del Rey, soprano

Nascuda a Barcelona, és professora de cant del Conservatori Municipal de Música de Barcelona. Ha realitzat nombrosos concerts per Catalunya, Andorra, França, Anglaterra i Itàlia com a cantant. Va començar els seus estudis de solfeig de la mà de la seva mare i els de violoncel amb E. Nosàs. Va obtenir el títol de professora de violoncel, el títol professional de piano i el Títol Superior de Solfeig al C.S.M.M.B, i va fer carrera de cant sota el mestratge de M. Alió i M. Garcia Morante. Va aconseguir el Títol Superior de Cant amb Menció d'Honor al C.S.M.M.B. i ha rebut classes magistrals de F. Roig i de M. Carando.

Ha guanyat nombrosos premis i mencions d'honor d'àmbit nacional i ha estrenat obres de T. Berdié, E. Blanxart, J. Cuscó, M. Garcia Morante, I. Molas, J. Paulí, J. Poch, J. Vilapinyó i H. Parra. Ha enregistrat diversos discos, com *Les veus de l'Alguer* (2008), *Les cançons, la lluna i el sol*, de Tomàs Berdié i Montserrat (2010), i *D'aquesta vella terra, d'aquesta antiga illa...* (2013).

Jordi Vilapinyó, compositor i pianista

Nascut a Barcelona, va cursar els seus estudis musicals al Conservatori Superior Municipal d'aquesta ciutat, on exerceix actualment la seva activitat docent com a professor de piano, així com al Conservatori Municipal de Cervera. Actualment és també professor repertorista a l'Escola Superior de Música de Catalunya.

Ha actuat com a solista de piano en diverses orquestres simfòniques catalanes i ha participat a diversos festivals arreu de Catalunya, així com al Festival de Música de La Habana, amb un concert i una classe magistral sobre música catalana.

Ha enregistrat un disc amb la primera gravació de les sonates inèdites del compositor Carles Baguer (1768-1808), ha gravat els 6 volums del *Mikrokosmos*, de Béla Bartók, *Passió per la tenora*, amb obres originals per a tenora i piano, amb en Jordi Figaró, i una col·lecció de quatre discos compactes de música americana per a piano, titulats *Gershwin & Co.*, *Gershwin Plus*, *Copland Presenta* i *Gershwin 80è aniversari*.

DEL PARAL·LEL AL LICEU: LA BARCELONA DE FA CENT ANYS

Cuplets i àries d'òpera que surten a la novel·la

- «Soy cubanita», de **Niña Pancha**, de Julián Romea i Joaquín Valverde
- «Las muchachas que están en Manila», d'**El perro chico**, de Joaquín-Valverde i José Serrano
- «¿Dónde vas con mantón de Manila?», de **La verbena de la Paloma**, de Tomás Bretón
- «Non è ver», de Tito Mattei
- «Voi lo sapete, o mamma», de **Cavalleria rusticana**, de Pietro Mascagni
- «Sì, mi chiamano Mimì», de **La Bohème**, de Giacomo Puccini
- «Donde lieta uscì», de **La Bohème**, de Giacomo Puccini
- «Vissi d'arte», de **Tosca**, de Giacomo Puccini

Eulàlia Ara, soprano

Jordi Vilapinyó, piano

